

Bonyhád: Wass Albert születésének 104. évfordulója alkalmából

Kedves Albert Bátyánk,

odaát, az örök időtelenségben! Mi ideleln, azóta, hogy íróasztalod mellől elköltöztél tőlünk, továbbra is tesszük a dolgunkat jól-rosszul. De inkább rosszul. Hogy miért így? Egyebek mellett azért, mert még mindig kevesen és csak ritkán hallgatunk szavaidra, tanításaidra. Tudom, itt most megálljt parancsolsz gondolataimnak, mondván:

"Ne a régi mestereket kövesd! Azt kövesd, amit a mesterek követtek!"(1.)

Ez így igaz, de hozzáteszem, mégiscsak sokunknak éppen Te vagy az, aki megmutattad a Mesterhez vezető utat. Útmutatásaid, maga az a tény, hogy egyre többen botladozunk kitarotán a rögökön, megint csak sokakat hoz ideges-féltékeny lázba. De jól van ez így!

Az, hogy ma nyolcadik alkalommal ennyien találkozunk egymással, Veled, itt, földi képmásod előtt, legalábbis harmadsorban nekik köszönhető. Nyolc esztendeje nevednek híre és a szándék, hogy létrejőjön egy találkozóhely Veled a Kárpát-Hazában, ideges, féltékeny lázba hozta *"világot rontó, nyers erőiket."*(2) És mint mindig, minden végjátékban, ebben is elvéreztek. Mert ez a sorsuk. *Mert ez a világ rendje.* (3) Ha nem is ott, ha nem is úgy, de regényes életedhez méltó kalandos módon helyet talált Kolozsy Sándor barátod bronzba öntött emlékezete a Kárpát-Hazában.

Az azóta eltelt hét esztendőben jó félszázan jelöltek ki hasonló találkozóhelyeket szerte e hazában Szombathelytől Sátorlajújhelyig, Békéscsabától Székelyudvarhelyig. Látod, Albert Bátyánk, szépen lassan belakod éltető Magyar Hazánkat!

Az utóbbi években járt itt Nálad Bonyhádon Kolozsy Sándor Sidney-ből; fiaid, menyed Németországból, Amerikából; a tágabb családod tagjai; Miamiából Lukácsi Éva Tiszteletes Asszony. Visszatérő vendéged Bartha József Tiszteletes Holtmarosról, és még hosszan sorolhatnám.

Hogy mennyire igazak a már százezrek által ismételt szavaid!:

"... a csillagok tengelyét olajozzák / szorgalmas angyalok. / és léssen csillagfordulás megint..."(4)

Hét év előtti első itteni találkozásunk híre messze megelőzte a haza vezető úton Bartha Tiszteletest. De hiába nyomultak a holtmarosi papi lakba az ottani hatalom ócska csahosai, hiába fenyegetőztek alulmúlhatatlan aljassággal, a Tiszteletes wass-alberti bátorsága, a hívek együttes kiállása, az órák alatt megszervezett tiltakozó akció és sajtónyilvánosság megálljt parancsolt gátlástalanságuknak. Vicsorogva, morogva ugyan, de farkokbehúzva kotródtak vissza vackaikba. Illúzióink azért nincsenek! Tudjuk, ha megint parancsot kapnak, újra támadásba lendülnek. Sőt, van rosszabb is! Tartóik utasítására - ha azok sötét érdekei úgy kívánják - minden szégyen és gátlás nélkül ugyanazok megjelenhetnek Bartha Tiszteletes védelmezői, vagy akár Albert Bátyánk lelkes híveiként is. Gyalázat! Aztán próbálkoztak ám ugyanazon tartók itteni szolgálói is némi erőtlen elbizonytalanítással. Képzőművészeti bíráló bizottsági gúnyában hümmögtek sokáig Kolozsy Sándor földi arcod bronzba öntött mása előtt, holmi fejbiccentő izmot *gagyogva, s ragyogva* (5) hogy végre találtak valami fogódzót, amibe aztán... Na de hagyjuk! Tudjuk jól, milyenek ezek!

Mindössze annyit kívántam tudatni Veled, hogy lassan, igen lassan, változnak errefelé a dolgok. Éppen úgy, ahogy jövendölted. Most már rajtunk a sor. A változás sora. Most már ki kell lépnünk kényelmes menedéket nyújtó ál-zsibbadtságunkból!

A szépen borotvált, illatos nemzetvédőknek, a *meghúzódnak, kivárodnak* (6) immár riadót fújtak! Hiába tapasztják milliók fülükre két tenyerüket, *áthallszik minden fedezéken, minden más szólamon:* (7) Vége! Vége egy rendetlen világ világrendjének!

Vagdalkoznak a magukat a világhatalom birtokosainak tudók.

Szűkülnek a vélt *nagyságok piti bolondjai!* (8) Recseg-ropog minden ereszték, omlanak a birodalmak, míg végül

"Maradnak az igazak és jók./ A tiszták és békességesekek. / Erdők, hegyek, tanok és emberek.

(...) és miként hirdeti a Biblia:/ megmérték az embernek fia / s ki mint vetett azonképpen arat." (9)

Kedves Albert Bátyánk!

Látnivaló - ahogy Te is láttattad velünk - hogy bár ma még a sátán arat, de a *világ rendje* (10) már rátette kezét a kaszára. Ennek egyik jele, hogy egy hónappal 2004. december 5-e után - éppen hét esztendeje - Bartha József Tiszteletes itt, előtted kiáltotta szívszorítóan a világba: "Lesz még nekünk magyar anyaországunk!" Tette ezt az Isteni Rendben való töretlen hittel, a Te tanításaidnak, jövendölésednek bizonyosságával tarsolyában az a holtmarosi Tiszteletes, aki ma százaknak rendezti Erdélyben a magyar állampolgárságát.

De itt álljunk meg, mert ez az a pont, amire ha most, itt nem mutatunk rá, megint csak mi vérzünk el! Mint annyiszor az évszázadok során.

Ha most egyvalaki is megnyugodva hátradől karosszékében, a gyáva kívülálló kényelmes közönyösségét öltve magára, mondván "van nekünk Wass Albertünk, Bartha Józsefünk" - az tudja meg, hogy ezzel százannyi súlyt rak minden igaz küzdő (11) nyakába.

Az méltatlan a magyarságra, annak ne legyen többé nyugodt az álma! Mert

"Háromféle ember van ebben az országban (...) háromféle magyar. Mind a három (...) elégedetlen a világgal (...) Egy részük úgy próbálja megoldani a maga bajait, hogy kiszolgálja a hatalmon lévőköt (...) Egy másik részük az ellenkezőjét teszi: feláll a két lábára és verekszik. Védi azt amiről úgy érzi, hogy az övé (...) Aztán van a harmadik csoport, a nagy csoport, amit úgy is nevezhetünk: a nép. Akinek nincsen arca, sem rossz, sem jó (...) Nem tesz se jót, se rosszat. Semmit se tesz. Csak meghúzódik és vár (...) Ez a nagy tömeg. A nagy magyar tömeg."(12)

Ebben az elképesztően aljas, hidegen megszerkesztett világfelfordulásban mára úgy bemocskolódtak a született szolgák *különböző színű ingei* (13) hogy már a gazda sem tudja őket megkülönböztetni. Bennünket pedig már nem érdekelnek. Szédítettek, hazudtak, rontottak eleget. Mi másra készülünk itt a Kárpát-Hazában: Döljön bár össze körülöttünk a világ, égjenek el a hatalmak, a hatalmasok - mi, útmutatásaid nyomán a túlélésre készülünk. Nem kis feladat. Mert te is nagyapádtól azt az útravalót kaptad, miszerint *országunkért harcolni, vérezni, s ha kell meghalni hősiek cselekedet, aki nem tud országáért küzdeni, az nem érdemel országot* (14) - nekünk már a következőt adtad tovább: *Hősként meghalni? - nincs értelmetlenebb cselekedet! Túl kell élni - és hősiek élni az életet!* (15)

Végezetül mindannyiunk nevében egy kérés kíséretében küldöm utánad Kiss Benedek fegyvertársad (16) sorait, melyeket itt, e földi létedben nem lehetett alkalmad megismerni:

*Ébredj meg, ébredj meg,
tégy hitet hírednek,
százszor legázolt hazám!
kit penge és golyó
meg nem tört, sunnyogó
folyondár veszt, nem oszmán?
Pogány itt, pogány ott,
csel itt és csel amott -
védekezz, agg oroszlán! (17)*

Kérésünk pedig a következő: Ha nem restelled, járnál közben azért, hogy mostantól születésed napja - minden esztendő január nyolcadika - legyen Isten és a világ előtt a Jogos Magyar Önvédelem Napja!

Minden fáradozásodat megköszönve maradunk örök tisztelettel;
Mi, itt előtted mindnyájan Bonyhádön, 2012. január 7-én.

copyright © Kovács Gábor muzsikus